

Inspreekavond 29-05-2024 (Gemeentelijke communicatie).

1. Inleiding.

- a. Dames en heren raadleden, dank voor de gelegenheid om tijdens deze insprekavond tot U te mogen spreken.
- b. Voorstellen: John Jager, en inmiddels alweer zo'n 35 jaar inwoner van Uden.
- c. Ben niet gewend om in openbaar te spreken, vandaar dat mijn betoog op papier staat. Maar ook omdat er uiteraard naar wordt gestreefd, om U binnen de gewenste 5 minuten daarvan op de hoogte te brengen, zal ik dat grotendeels voorlezen. Eén minuut is al verstreken.

2. In de wekelijkse berichtgeving vanuit het gemeentehuis wordt middels de Gemeente Pagina in ons plaatselijke weekblad volop voorlichting gegeven over de meest uiteenlopende en voor ons van belang zijnde aangelegenheden binnen de gemeente Maashorst. Daarbij wordt gelukkig geen wollig of bureaucratische taal gebruikt, maar wordt -als regel- op duidelijke en begrijpelijke wijze de gemeentelijke boodschap gebracht. Zeker een compliment waard, lijkt mij.

Het heeft er alle schijn van dat er daarbij ook wordt gestreefd, om de afstand tussen gemeentehuis en burger zo klein als mogelijk te houden. De diverse bezoeken van onze burgemeester en wethouders aan de deelgemeenten en wijken getuigen daar eveneens van. Ook het benoemen van de voornamen van gemeentelijke gezagsdragers zal ongetwijfeld in het licht daarvan kunnen worden gezien. Het is zeker te prijzen, dat onze lokale overheid dicht bij de burger wil staan.

3. Echter, en dan kom ik tot de kern van mijn betoog, sinds enige tijd is er in de schriftelijke communicatie naar de burger toe toch sprake van ietwat teveel van het goede. De klok lijkt daarin wat door te slaan. Want inmiddels wordt er in de wekelijkse berichtgeving volop op vertrouwelijke toon "ge-jijd en ge-joud". Alsof het de communicatie binnen een padvindingsclub betreft. Het komt wat overdreven popijopie-achtig over vanwege dit aanhoudend tutoyeren, hetgeen niet door iedereen op prijs gesteld. Zeker niet vanuit het gemeentehuis, waarvan bovendien nog een soort voorbeeldfunctie verwacht mag worden. En dat heeft dan eveneens betrekking op de normale gemeentelijke post, die via het huisadres wordt bezorgd.

Natuurlijk is het niet verboden, om iemand te tutoyeren. Bij informele gelegenheden, in familiale kring en onder vrienden en kennissen zelfs zeer gewenst en alom gebruikelijk. Uiteraard met wederzijdse instemming. Maar niet vanaf het gemeentehuis naar de burger. Het komt bij menigeen vaak betuttelend over, en wordt niet altijd op prijs gesteld. Zeker met het oog op gepaste beleefdheid, goede omgangsvormen en respect. Ofschoon de achterliggende gedachte (om ietwat informeler en benaderbaar over te komen) zeker wel nobel is. Dat geloof ik zeker.

Maar ook al zou wellicht een meerderheid van ons burgers daar geen probleem mee hebben, dan zou desondanks toch zeker rekening moeten worden gehouden met de minderheid. Bovendien, wat is er mis mee om netjes en respectvol in U en Uw-vorm het schriftelijke woord tot de burger te richten?

4. Er is lang getwijfeld, of deze aangelegenheid door mij bij de gemeente aangekaart zou moeten worden. Mij is echter bij diverse gesprekken in de wandelgangen duidelijk geworden, dat deze kwestie bij meerderen een doorn in het oog is. Maar ja, wat kun je ertegen doen? Begin er maar eens over. Je bent dan natuurlijk vlug een zeurpiet. En wie wil dat graag zijn? Want er zijn immers veel belangrijkere zaken in de wereld! Ook dat is zeker waar.

Maar toch. Luidt een bekend gezegde niet: Wie zwijgt stemt toe! Daarom heb ik gemeend om mijn stem hierover tijdens deze insprekavond te laten horen. Ik wil mijn nek er wel voor uitsteken. In de hoop dat U, leden van onze gemeenteraad, zich aan mijn zijde kunt scharen m.b.t. mijn zienswijze.

U heeft sturende en zelfs beslissende invloed op het college van B. en W. en tevens op het beleid en de koers van onze gemeente. Wellicht dat dit dan uiteindelijk zal kunnen resulteren in gemeentelijke berichtgeving en correspondentie naar de burger in nog steeds gewone voor iedereen begrijpelijke taal, maar dan zonder dat misplaatste "jijen en jouwen". Gewoon in gepaste beleefdheid en gezond respect naar de lezer.

5. Daarmee, dames en heren raadsleden, kom ik bij het einde van mijn betoog. Ik vertrouw bij de verdere behandeling daarvan op Uw wijsheid en inlevend vermogen. Mocht na verloop van tijd blijken dat er niets verandert in de huidige wijze van schriftelijk communiceren naar de burger, dan moet- en zal ik mij daar gewoon bij neerleggen. Ook al voelt dat dan natuurlijk niet fijn. Maar dan berust ik in de gedachte, dat ik wel de gelegenheid kreeg en gebruikte om U te informeren over mijn zienswijze. Waarvoor nogmaals dank.